VII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **Komisji Spraw Wewnętrznych (nr 97)**
- **Komisji Spraw Zagranicznych (nr 92)**

z dnia 24 lipca 2013 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Spraw Wewnętrznych (nr 97)

Komisji Spraw Zagranicznych (nr 92)

24 lipca 2013 r.

Komisje: Spraw Wewnętrznych i Spraw Zagranicznych, obradujące pod przewodnictwem posła **Grzegorza Schetyny (PO)**, przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych, przeprowadziły:

– pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o ratyfikacji Porozumienia o współpracy w zakresie ochrony świadka, podpisanego w Stirinie dnia 24 maja 2012 r. (druk nr 1498).

W posiedzeniu udział wzięli: **Piotr Stachańczyk** sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych wraz ze współpracownikami oraz **Artur Nowak-Far** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Łukasz Andrzejczyk**, **Piotr Babiński**, **Jacek Karolak**, **Anna Pilarska** i **Aniela Rytel** – z sekretariatów Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Przemysław Sadłoń** i **Piotr Świat** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):

Otwieram wspólne posiedzenie Komisji Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych. Dzień dobry. Witam serdecznie pana ministra Stachańczyka z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz pana ministra Nowaka-Fara z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Porządek dzienny otrzymali państwo na piśmie. Przewiduje on pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o ratyfikacji Porozumienia o współpracy w zakresie ochrony świadka, podpisanego w Stirinie dnia 24 maja 2012 r. (druk nr 1498). Projekt został skierowany przez Marszałek Sejmu do obu Komisji do pierwszego czytania w dniu 26 czerwca br. Pierwsze czytanie obejmuje uzasadnienie przez wnioskodawcę, pytania posłów i odpowiedzi wnioskodawcy oraz debatę. Proszę przedstawiciela rządu o uzasadnienie projektu ustawy z druku nr 1498.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Artur Nowak-Far:

Bardzo dziękuję. Szanowni panowie przewodniczący, Wysokie Komisje. Porozumienie o współpracy w zakresie ochrony świadka zostało podpisane w słoweńskiej Stirinie 24 maja 2012 r. Prace nad tym porozumieniem były zainicjowane w kwietniu 2010 r. w Tatrzańskiej Łomnicy na Słowacji w ramach prac Grupy Salzburskiej, która stanowi nieformalną inicjatywę skupiającą ministrów spraw wewnętrznych państw Europy Środkowej. Obecnie sygnatariuszami porozumienia, obok Polski, są Austria, Czechy, Słowacja, Bułgaria, Rumunia, Węgry, Słowenia i Chorwacja, która jeszcze przed przystąpieniem do UE została doproszona do tej inicjatywy.

Podmiotem realizującym współpracę przewidzianą w porozumieniu będzie Policja. Postanowienia porozumienia będą stosowane wobec osób objętych krajowym prawem ochrony strony wnioskującej. Wejście w życie porozumienia przyczyni się do wzmocnienia pozycji Polski na arenie międzynarodowej poprzez poprawę jakość współpracy w zakresie ochrony świadków pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a pozostałymi państwami – stronami. Ponieważ jest to inicjatywa mająca formułę otwartej współpracy, jest otwarta na inne państwa członkowskie Unii Europejskiej. Jeśli program ustano-

wiony w porozumieniu będzie sukcesem, inne państwa z pewnością dołączą się do tej inicjatywy.

Porozumienie określa zasady współpracy w zakresie zmiany miejsca pobytu i ochrony osób, wymiany informacji, wsparcia informacyjnego, logistycznego i technicznego oraz szkolenia służb zajmujących się ochroną świadków. W celu wykonania porozumienia konieczne będzie przyjęcie dodatkowego środka prawnego w postaci wyznaczenia punktu kontaktowego, którym w Polsce będzie komendant główny Policji. Porozumienie nie zawiera postanowień sprzecznych z porządkiem prawnym obowiązującym w Rzeczypospolitej. Nie narusza praw i obowiązków wynikających z jakichkolwiek istniejących pomiędzy stronami umów dwustronnych i wielostronnych.

Wejście w życie porozumienia nie spowoduje skutków finansowych dla podmiotów sektora finansów publicznych w postaci zmniejszenia ich dochodów lub zwiększenia wydatków ani dodatkowych skutków dla budżetu państwa, innych niż przewidziane w danej części budżetowej. Komenda Główna Policji będzie wykonywała porozumienie w ramach środków i obowiązków, które na niej spoczywają. Porozumienie będzie wykonywane w ramach zadań własnych podmiotów właściwych.

Porozumienie wymaga ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji RP. Wynika to stąd, ze zakres przedmiotowy porozumienia dotyczy wolności, praw i obowiązków określonych w konstytucji oraz materii regulowanych aktami rangi ustawowej, tj. ustawą z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym i ustawą z 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

Szanowny panie przewodniczący, Wysokie Komisje. Zwracam się z uprzejmą prośbą o akceptację zaproponowanego przez rząd projektu ustawy o ratyfikacji wyżej wymienionego porozumienia. Jednocześnie chciałbym powiadomić Komisje, że językiem autentycznym porozumienia jest język angielski, natomiast w tłumaczeniu polskim przedstawionym Komisjom, a konkretnie w art. 15, znalazł się błąd. W obecnej formie ust. 1 tego artykułu brzmi następująco: „Niniejsze porozumienie wchodzi w życie pierwszego dnia kolejnego miesiąca następującego po złożeniu drugiego dokumentu ratyfikacji". Oryginał angielski, a więc tekst autentyczny, miarodajny używa słowa „second". Należałoby to przetłumaczyć jako „drugiego miesiąca", co jest zmianą dosyć istotną. Oznacza to, że odległość nie wynosi jeden miesiąc, lecz dwa miesiące od złożenia drugiego dokumentu ratyfikacji.

Ten błąd nie wpływa na treść samej umowy, bo jedyny tekst autentyczny jest w języku angielskim. Tekst prawidłowego tłumaczenia porozumienia na język polski z uwzględnieniem tej poprawki przekażemy niezwłocznie obu Komisjom.

Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):

Czy pan minister Stachańczyk chciałby zabrać głos? Dziękuję. Czy są pytania? Pan poseł Szczerski, bardzo proszę.

Poseł Krzysztof Szczerski (PiS):

Dziękuję. Czy pan minister mógłby jeszcze raz wyjaśnić relacje pomiędzy porozumieniem a prawem Unii Europejskiej? Rozumieniem, że jest to umowa międzynarodowa podpisana pomiędzy umawiającymi się stronami. Korzystna ona z instytucji unijnych, jak EUROPOL, oraz z dorobku prawnego wspólnot. Chciałbym dowiedzieć się, jakie są relacje pomiędzy tą umową a przepisami krajowymi i prawem UE?

Pana ministra Stachańczyka zapytałbym, jaka, na podstawie wcześniejszych doświadczeń, może być skala użytkowania tego typu umowy? Dziękuję.

Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):

Dziękuję. Czy są jeszcze pytania? Nie ma więcej pytań. Poproszę pana ministra Stachańczyka o udzielenie odpowiedzi.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Piotr Stachańczyk:

Panie przewodniczący, Wysokie Komisje. Jeśli chodzi o aspekt prawny, jest to umowa międzyrządowa, która odsyła do pewnych aktów unijnych, do decyzji ramowych, ale w takim kontekście, że strony nie chciały przepisywać zapisów decyzji ramowych do tej umowy. Określiły zatem, że fragmenty decyzji ramowych stosuje się tak, jakby były czę-

ścią umowy. Nie jest to stosowanie prawa unijnego, tylko po prostu użycie definicji i rozwiązań, które są wspólne dla wszystkich krajów. Strony zgodziły się, żeby nie przepisywać tych regulacji, rozszerzając umowę, tylko zapisać, że w tym zakresie będą wspólnie kierować się przepisami konkretnie wskazanych decyzji ramowych.

Jeśli chodzi o dalszy kontekst prawa unijnego, to mamy jeszcze art. 12, zgodnie z którym porozumienie stosuje się między państwami w zakresie, w jakim zgodne jest ono z prawem Unii. W przypadku, gdy Unia wprowadzi w przyszłości rozwiązania mające wpływ na zakres niniejszego porozumienia, przepisy UE będą miały pierwszeństwo stosowania w stosunku do przepisów niniejszego porozumienia. Gdyby Unia Europejska w jakiejś formule uregulowała zawarte w tym porozumieniu kwestie ochrony świadka, przepisy unijne miałyby pierwszeństwo nad regulacjami zawartymi w porozumieniu. To zostało przesądzone na etapie prac nad dokumentem.

Jeśli chodzi o skalę, będzie ona niezbyt wielka. W żadnym z krajów nie ma wielu świadków koronnych. Podstawową formą ochrony świadka koronnego jest ochrona jego na terytorium własnego kraju. Pojedyncze sytuacje, w których dla bezpieczeństwa świadka koronnego należy go „przechowywać” na terytorium innego państwa, zdarzają się i mogą się zdarzać, choć nie będzie to zjawisko masowe.

Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):

Dziękuję bardzo za odpowiedź. Pan poseł Szczerski, bardzo proszę.

Poseł Krzysztof Szczerski (PiS):

Chciałbym prosić pana ministra Nowaka-Fara o doprecyzowanie. Rozumiem, że to nie jest formuła wzmocnionej współpracy unijnej. Jest to umowa międzynarodowa i mogą do niej przystąpić kraje europejskie strefy Schengen. Rozumiem, że jej stronami nie mogą zostać państwa spoza Unii Europejskiej bądź spoza strefy Schengen.

Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):

Pan minister Stachańczyk, bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MSW Piotr Stachańczyk:

Panie pośle, każde z państw Unii Europejskiej może przystąpić do porozumienia (tak stanowi art. 16), a także inne państwa stosujące dorobek Schengen, czyli np. Norwegia bądź Szwajcaria, które mają porozumienie z UE i stosują dorobek Schengen. Każdy kraj członkowski Unii, niebędący członkiem strefy Schengen, jak np. Wielka Brytania, może przystąpić do porozumienia. Mogą to również uczynić kraje niebędące w Unii, a stosujące dorobek Schengen.

Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):

Pan minister Nowak-Far, bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w MSZ Artur Nowak-Far:

Zostałem źle zrozumiany. Zacytowałem niemal dosłownie art. 1 porozumienia, które mówi o wzmocnionej współpracy w zakresie ochrony świadka. Nie chciałem wprowadzać w błąd, że to jest formuła wzmocnionej współpracy w rozumieniu prawa unijnego, lecz formuła wzmocnionej współpracy ustanowiona na mocy art. 1.

Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):

Dziękuję za odpowiedzi. Czy ktoś chce zabrać głos w debacie? Nie ma zgłoszeń.

Zamykam debatę i stwierdzam zakończenie pierwszego czytania. Wnoszę o niezwłoczne przystąpienie do rozpatrzenia projektu. Sprzeciwu nie słyszę. Wszyscy państwo otrzymali opinię BAS.

Przystępujemy do rozpatrzenia projektu ustawy z druku nr 1498 w Komisjach. Otwieram dyskusję. Czy ktoś chce zabrać głos? Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi? Czy są uwagi do tytułu ustawy? Nie ma uwag. Czy są uwagi do art. 1? Nie ma uwag. Czy są uwagi do art. 2? Nie ma uwag.

Przystępujemy do głosowania. Kto jest za przyjęciem projektu ustawy z druku nr 1498? (28) Kto jest przeciw? (0) Kto się wstrzymał? (0) Stwierdzam, że Komisje przyjęły projekt jednogłośnie.

Przystępujemy do wyboru posła sprawozdawcy. Proponuję kandydaturę posła Michała Szczerby. Pan poseł się zgadza. Czy są inne kandydatury? Nie ma. Stwierdzam, że Komisje wybrały sprawozdawcę bez głosu sprzeciwu.

Na tym porządek dzienny został wyczerpany. Dziękuję bardzo. Zamykam wspólne posiedzenie Komisji.